

Posamezna številka v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkah ob 5. jutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo je v Francišanski ulici 8. Oopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 118.

Argentinsko meso in naši klerikalci.

Vse sile so napeli naši klerikalci, da bi preprečili uvoz argentinskega mesa. Iz naprednjakov so se naravnost norčevali ko so stavili v deželni zboru predlog za upeljavo argentinskega mesa. Velikanske manifestacije shode, ki jih je prirejalo delavstvo za uvoz argentinskega mesa, so nazivali rdečo komedijo. Voditelj klerikalne stranke dr. Šušteršič sam je zavzel stališče proti argentinskemu mesu in mu pridejal lastnosti, ki jih nima. Trdil je, da se ga ne sme uvažati, ker bi se po njem zanesle med živino kužne bolezni. Zatrjeval je na velikem javnem shodu, da je tepec tisti in farba ljudi kdor pravi, da se bo vsled argentinskega mesa domače blago pocenilo.

Naši klerikalci so privesek tiste agrarne stranke v avstrijskem parlamentu, ki strahuje vse prebivalce mest in ki hoče, da bi se cela avstrijska politika sukala edinole okoli žepov veleagrarnih magnatov. Kot veleagrarni so naši klerikalci principiellni nasprotniki uvoza argentinskega mesa. Samo stajarski klerikalci so to stališče odkrito priznali, ker nimajo v mestih nobenih pristašev. Ljubljanski klerikalci sicer pobijajo uvoz argentinskega mesa indirektno, nimajo pa poguma, da bi sledili svojim principom in odločno nastopili proti uvozu, kar bi se moglo od njih, če bi bili pošteni veleagrarni pričakovati.

Ker pa hočejo naši klerikalni kmetski poslanci nastopiti pri prihodnjih volitvah tudi v ljubljanskem mestu, zato so glede argentinskega mesa dvorezen nož, ki naj služi obnem kmetu in meščanu.

Mi pa pravimo: Kdor ni glede uvoza argentinskega mesa z nami, ta je proti nam! Zato moramo naše klerikalce smatrati za naše nasprotnike, za sovražnike meščanskega prebivalstva. Kot take jih smatramo tem lažje, ker vemo na kak podel način klerikalci na tistem vendarle agitirajo zoper argentinsko meso. Klerikalci pripovedujejo ljudem, da je argentinsko meso za nič, da je nesnažno in gnusno. Cele pravljice o nemarnem pridobivanju in slabih lastnostih argentinskega mesa so zadnje dni raznašali klerikalci po Ljubljani samo, da bi diskreditirali njegov uvoz. Danes se bo občinstvo lahko samo prepričalo, kdo je farbal Ljubljancane radi argentinskega mesa in kdo je bebec. Vsakomur je dana prilika, da z lastnimi očmi vidi argentinsko meso, vsakdo ima priliko, da ga sam pokuši.

Meso je dospelo v Ljubljano lepo zavito, da služi lahko za odpošiljanje našim mesarjem za vzgled. Argentinsko meso je neoporekljivo snažno, čedno in izgleda kot naša najboljša govedina. Meso izvira od samih težkih in pitanih

volov, kakršnih pri nas sploh ni. Le na Dunaju in po boljših hotelih v letoviščih poznajo meso te vrste kakovosti.

Včeraj dopoldne se je že vršila prva poskušnja v Ljubljano pripeljane argentinskega mesa v tukajšnji mestni klavnic pri kateri je bil navzoč vladni svetnik Laschan in mestni zdravstveni organi. Poskušna pečenka je bila izborna in se ni po ničimur razlikovala od pečenke iz našega najboljšega mesa.

Ako se bo z mesom pravilno ravnalo je izven vsakega dvoma, da so dobili Ljubljancani s prvo pošiljavo argentinskega mesa relativno ceneno živež najboljšega kvalitete.

Za poskušnjo je prišlo v Ljubljano prvo argentinsko meso. Jutri in pojutrajšnjem seveda cene domačemu mesu radi tega še ne bodo padle. Tudi ni še z jutrajšnjo pošiljko odpravljena v Ljubljani draginja. A led je prebit. Ljudstvo bo spoznalo kako klerikalni veleagrarni farbajo ljudstvo in delajo proti njegovim interesom s tem, da se protivijo uvozu argentinskega mesa. Vsi predhodki do argentinskega mesa, ki so jih vcepili klerikalci, bodo s prvo poskušnjo odpravljene in ljudstvo bo krepkeje in odločneje zahtevalo neomejen uvoz prekomorskega mesa in odpravo colnine.

Kadar bo Ljubljana dobila vsak teden 5—10 tisoč kg argentinskega mesa, kadar se bo v Avstrijo teden za tednom vpeljalo 700 tisoč stotov, bodo cene mesu stalno padle in draginji bo veliko odpomagano.

V dveh dneh bo do tega prepričanja prišel vsak Ljubljancan in vsaka gospodinja. V dveh dneh bo tudi vsakdo, kdor ni tepec in kdor samega sebe ne farba — dr. Šušteršičeve besede! — uvidel, da smo mi imeli prav, ker smo se gnali in dosegli uvoz argentinskega mesa in da so klerikalci le veleagrarni sleparji, ki so delali in delajo in bodo delali proti našim mestnim interesom.

Ako bi danes gospodarili na ljubljanskem magistratu klerikalci, bi sklenili tak proti argentinskemu mesu naperjen sklep kot v deželni zboru. Brezdvoma bi v tem slučaju Ljubljancani argentinskega mesa ne videli. Javno je pa tudi, da bi še tisti dan ustavili uvoz argentinskega mesa v Ljubljano, ko bi zažupanili v ljubljanskem občinskem svetu klerikalci.

Politične razmere na Hrvaškem.

(Izvirno poročilo Jutru).

Zagreb, 10. januarja.

Že iz mojega zadnjega pisma se je lahko spoznalo, da je nedavno 3 dnevno zasedanje hrvatskega sabora imelo vsaj to posledico, da se je po-

litična situacija na Hrvaškem popolnoma pojasnila. Danes je vsakemu poštenemu rodoljubu na Hrvaškem, najsibo Hrvat ali Srb, jasno, da je dr. Nikola Tomašić zasedel stolicu hrvatskega bana z isto misijo, katero je poprej že izvrševal 20 let današnji ogrski ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary kot takratni hrvatski ban in vsi poznejši bani do najnovije dobe, izvemši l. 1906.

Takrat je koalicija po prvi sijajni zmagi nad hrvatskimi madžaroni sestavila vlado iz vrst saborske večine, ki je bila prvi reprezentant prave in nefalificirane volje hrvatskega in srbskega naroda. Toda ta vlada je bila samo eno leto na krmilu.

Vendar pa kljub nasilnemu režimu vsa sredstva niso zadostovala, da bi se moglo hrvatsko-srbsko koalicijo prisiliti, da bi odstopila od svojih opravičenih zahtev in borbe za samostojnost svoje domovine. Kljub težkim izkušnjam čaka danes koalicija ojačena na nove boje, ki čakajo Hrvatsko. Zato so vesti nemških in madžaronskih uradnih časopisov, da je bila koalicija v zadnjem zasedanju hrvatskega sabora ob priliki volitev saborskega predsedništva, poražena, naravnost smešna. Tomašićev zmagos se lahko imenuje — poraz. Oziroma se samo na stranke in ljudi, ki so odločili izvolitev današnjega saborskega predsedništva, pa bo vse takoj jasno, da je zmaga, katero so zagrebški uradni krogi raztrobili na daleč in široko, samo trenutna prevara in komedija, prirejena v kljub koalicije.

Prvič je bil sedanjí predsednik hrvatskega sabora dr. Neumann, voditelj t. zv. hrvatskega „centrumskega kluba“ (koalicijskih disidentov v Slavoniji) izvoljen s pomočjo virilistov. Hrvatski sabor ima namreč dve vrsti članov: 88 izvoljenih narodnih poslancev in virilnih članov, t. j. onih, ki so samo po svojem uradnem ali socialnem položaju člani sabora. Kot vladne zaupnike se šteje med viriliste tudi 8 velikih županov (okrajnih glavarjev), dalje vse kneze, barone in grofe, ki plačujejo gotovo odrejeno svoto davka, dalje katoliški, pravoslavni in unijski škofi itd.

Vsi ti virilisti imajo sicer iste pravice v saboru, kakor izvoljeni poslanci ali vendar se prejšnje vlade niso posluževale njih glasov, da bi preglasovali izvoljene poslance, kakor je to sedaj storila Tomašićeva vlada. Tomašić je pripeljal v sabor 17 virilistov, — gospodo, ki se drugače le redkokdaj udeležijo saborskih sej — in edino s pomočjo teh je preglasoval ob priliki volitev saborskega predsedstva, koalicijo.

Toda njegovo „večino“ so sestavile tudi druge stranke, kar je jako značilno za sedanje strankarsko razmerje na Hrvaškem. Dr. Neumann je bil izvoljen šele po tretjem glasovanju. Franko-klerikalci so namreč radi tega, ker je njih kandidat propadel tudi pri drugem glasovanju, odstopili od svoje kandidature. Da pa ne bi vsled tega zmagal kandidat koalicije, grof

Kulmer, so 4 frankovci glasovali za dr. Neumanna, ostali — 11 po številu — pa so oddali prazne glasovnice. Za Tomašićevega kandidata so razen njegovih brezpogojnih pristašev glasovali tudi slavonski poslanci, 9 poslancev Radičeve kmetske stranke in edini poslanec srbske radikalne stranke. Starčevićanci so oddali prazne glasovnice, eden pa je glasoval za Kulmerja.

Poglejmo sedaj medsebojne odnose in notranji sestav tega novega guvernementalnega bloka in večine v hrvatskem saboru!

Ta novi blok ni nič drugega, kakor navadna politična šara, konglomerat strank, ki nimajo ničesar skupnega v svojih programih, spaja jih edino njihova skupna mrznja do koalicije. V tej komični družbi se nahajajo razven Tomašićevih pristašev in virilistov, ki se silno trudijo, da bi se na Hrvaškem zopet vrnila madžaronska doba, tudi slavonski poslanci, iz hrvatskega „centrumskega kluba“, ki slepo verujejo v Tomašićev „hrvatski patriotizem“ in so ravno v času borbe radi svoje politične impotentnosti izstopili iz koalicije. Dalje znani Stipa Radič, ki hodi po denarje k kranjskim klerikalcem in je vsled svoje radikalne, protinagodbene in protigospodske demagogije vsled razširjenega volilnega reda slučajno dobil — 9 poslancev. Ta veliki protimadžarski radikalec in njegovi pristaši pa so sedaj nenadoma postali Tomašićevi petolizci. Kot Tomašićevi kleceplazci fungirajo tudi Franko-klerikalci, katerih radikalizem je bil zadoščen s tem, da Tomašić njim na ljubo ni hotel kandidirati nobenega Srba za člana saborskega predsedstva.

Ta konglomerat je torej samo preglasoval koalicijo, nikakor pa se ne more govoriti o kaki zmagi.

Hrvatsko-srbska koalicija, katero vodi velika ideja narodnega edinstva in skupne osvoboditve hrvatskega in srbskega naroda od madžaronsko-nemškega gospodstva, katere je tako sramotno blamirala avstro-ogrsko diplomacijo in nje agente, ki se sedaj pokore za svoje grehe v ječah, bo zlomila tudi mizerijo Tomašić franko-klerikalno-radičevskih komedijantov in političnih spekulantov.

Sedaj je politična situacija na Hrvaškem popolnoma jasna: na eni strani vse, kar je pošteno in narodno s hrvatsko-srbsko koalicijo na čelu, na drugi strani pa šara nesramnih političnih spekulantov s Tomšićem na čelu. V sredi stoji 9 poslancev Starčevićeve stranke prava, ki so se kot pošteni ljudje svoječasno ločili od frankovcev, a škoda, da stoje na nemnem stališču negacije srbskega naroda na Hrvaškem. Vendar se ti trezni nasprotniki Tomašića ločijo samo v taktiki od koalicije.

Ali je tak sabor potem zmožen za delo?

D. B.

Spominjajte se prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda!

Iz slovenskih krajev.

Z Jesenic. Gledališko društvo na Jesenicah je uprizorilo v nedeljo, 8. t. m. že v tretjič „Miklovo Zalo“, ki jo je po znani narodni pripovedki dramatiziral tukajšnji posojilniški tajnik g. Jakob Špicar. Vselej je bila gledališka dvorana nabito polna domačinov in tujcev, posebno Korošcev, kar sprčuje, da je delo priljubljeno, da ljudem ugaja, narkar je g. Špicar lahko ponosen. Pohvalno se moramo izraziti o vseh igralcih in igralkah, posebno pa še o Zali, Almiri, Mirkotu, Serajniku, Davorinu, Iskendru in Sulejmanbegu. Priporočamo našemu „Gledališkemu društvu“, da nas kmalu razveseli s kakim zopet tako popularnim delom kot z „Zalo“. — Pohvalno se moramo pa tudi izraziti o društvu samem, ki nam je dalo v tej sezoni že celo vrsto predstav, ki so bile še vse popolne!

V slovenskih Jesenicah so dali nekateri trgovci dvojezične stenske koledarje. Njih odjemalci so izključno le Slovenci, preživljajo se samo s slovenskimi groši, a še nimajo toliko narodne zavesti in ponosa, da bi kot Slovenci na slovenskih tleh slovenskemu občinstvu ne usiljevali dvojezičnosti.

Eden izmed obrtnikov se je tako izpozabil, da ima po Jesenicah vse polno samo — nemških reklamnih koledarjev: „Papierhandlung, Buchbindelei, S. Weilgöni Asslig“. Ne vemo, ali ima res g. Weilgöni samo nemške odjemalce, da mu ne diše slovenski groši, ali pa misli s tem Jesenčanom imponirati. No, povemo mu, da se potem preklicano moti!! Raje nič, kot pa nemških spak in vse bi cenilo, tako pa...?

Pa ne samo med trgovci in obrtniki, tudi med ostalim občinstvom je toliko takih nezavednih individov, da je groza. Če stojijo na kolodvoru, ali te ne sili smeh, ko železniški uslužbenci če le pridejo skupaj, lomijo tako nemščino, da se bogo smili. Ne, delavci, to ne imponira, stem se le vsakdo smeši!

In naši inteligenti ali so kaj boljši?! Ali se ne odreže, kadar hoče biti posebno zanimiv, nemški? Nekateri izmed teh gospodov in gospodičev so celo tako naivni in neumni, da mislijo, kdo ve kako se postavijo, če lomijo svojo nemščino že če pridejo na kolodvor. (Gosp. učitelj Pibrouz etc. odprite ušesa!) Ali jih res ni sram, da še vozni listek zahtevajo v blaženi nemščini? Gosp. Pibrouz, saj v Kropi, kjer ste rojeni, vendar ni Nemcev? Povejte nam, ali ni grdo, da slovenski učitelj s Slovenci hoče nemško zlobudrati. Ali Vas ne oblije rudečica sramu, ko dobite na nemško vprašanje slovenske odgovore? Če se Vas sreča na cesti, ali je ze kdo Vas slišal slovensko govoriti? Nazdar!

Pred dvema leti so popolnoma izginieli nemški napisi na Jesenicah. Danes se pa skoro vsako minuto za-

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

(212)

„Prej kakor jutraj ne morete govoriti za njim.“
Torej se zgodi jutri zvečer... Toda, najprej moram priti v njegovo sobo, ne da bi on vedel o tem.
„To je lahkota: on se hodi vsako jutro na vrt izprehajati. Ta trenotek boste lahko porabili.“
Torej jutri jutraj. Odtlej je vse moja stvar.“
Dobro. Kadar bo čas, vas pridem iskat...“
Lukrecija je zamišljeno odšla proti vratom. Naenkrat pa se je vrnila k Rosi ter izpregovorila s težkim glasom, ki je ves trepetal:

„Kakšen povod imate, da ga hočete umoriti?...“
Rosa Vanozzo je dvignila glavo. Njen čudni pogled, prazen kakor prepad brez dna, je prestrašil Lukrecijo. Rosa je odgovorila:

„In vi?“
Lukrecija se je zdrznila, kakor da bi jo bili opalili z žarečim železom. In odšla je, ne da bi si upala odgovoriti ali zastaviti novo vprašanje.

„Zares,“ je mrmrala med potjo, „jaz, hči, vprašujem, zakaj hočete umoriti mojega očeta... Brez uma sem... vse preveč nervozna postajam... Toda kje sem že slišala glas te blazne ženske?...“

Kje je slišala glas te starke? Ni se mogla domisliti! Toda zdlo se ji je, kakor da bi ji ta glas budil nejasne spomine o lepem vrtu, polnem granatnikov in oranžnih dreves, kjer je zvonko donel otroški smeh in je sedela v senci velikih dreves prelepa, čudovito krasna mlada žena...

„Kje sem slišala ta glas?“
Dojgo časa je premišljala. Nato je nevoljno opustila to brezuspešno brskanje po spominih. Vso noč ni legla v posteljo, v nestrpnem pričakovanju dneva. Dan je napočil...

jutro se je izpreminjalo v veliki dan, ali papeža ni bilo na vrt. Lukrecija si je v strašni nestrpnosti grizla pesti.

Tisto jutro se je stari Borgia pripravljala na odhod. Okrog četrte ure je ukazal, naj bo vse pripravljeno, da se bo mogel vkrcati, kadar se bo hotel. Ob osmih, ko je solnce zašlo, je papež rekel Angelu:

„Se enkrat se hočem izprehajati med cveticami, ki sem jih toliko ljubil.“

Šel je na vrt ter s prsti božal cvetlice, tiste, ki jih je imel posebno rad. Obnem, ko so se njegove roke vdajale temu nežnemu opravilu, si je papeževa duša slikala strašni prizor, ki se je pripravljala: posiljenje iu umor nedolžne nesrečnice, ki jo je on, Rodrigo Borgia, žrtvoval svojemu sovrastvu do Ragastensa.

Dvignil je oči proti Primaverinemu oknu, in ob misli na bodočo Ragastensovo trpljenje je izginil smehlaj iz njegovih lic; dejal je abatu Angelu:

„Kako nežne so te rože... Ah, zares je blagor živeti!“

Mirno in potrpežljivo je pričakovala Rosa ves ta dan v sobi, kjer jo je pustila Lukrecija. Ni se dotaknila kosila, ki ji ga je prinesla njena lastna hči. Zvečer, nekoliko po osmi uri, pa je Lukrecija nenadoma odprla vrata ter ji namignila; preveč razburjena je bila, da bi mogla govoriti. Rosa je šla za njo. Nekaj trenutkov kasneje sta stali obedve v papeževi sobi.

„Ali hočete res govoriti z njim?“ je vprašala Lukrecija, zadihaje se.

„Treba je!“

„Ali prevzamete vso odgovornost?“

„Prevzamem jo! Bodite brez skrbi: vaš oče bo mrtev...“

Lukrecija je vztrepetala in prebledela...

„Kaj ne, da ima navado piti, preden zaspi?“

„Da... Krepčilno vino pijte... tu notri je zaprt...“

Lukrecija je s prstom pokazala majhno omarico, kjer je imel stari Borgia vedno spravljen dober požirek. On edini je imel ključ do te omarice; tako so vsaj mislili.

„Vi jo lahko odprete, kajne?“ je dejala Rosa, že

naprej gotova odgovora.

Lukrecija je naglo potegnila iz nedri majhen ključek ter odprla omarico.

„Brži!“ je zamrmrala.

Toda Rosi se ni mudilo. Ogledala si je notranjost omarice. Razen prigrizkov je videla tucat steklenic posebnega vina, ki ga je pil stari Borgia vsak večer, preden je legel spat. Na polici je stalo dvoje čaš, ena zlata, druga srebrna. Papež je pil zdaj iz te, zdaj iz one. Rosa Vanozzo je vzela srebrno čašo.

„Hitite!“ je priganjala Lukrecija z mrklm glasom.

Starka je skomizgnila z ramami. Nato je pobrskala po svojih nedrih ter izvela majhen kosček rdečkastega pergamenta.

„Tukaj je strup,“ je dejala „strup, ki ne prizanaša. Protistrupa mu ne poznam.“

„Lukrecija je zmajala s glavo.

„Če drgnete rob čaše s tem pergamentom,“ je nadaljevala Maga, „puščate na srebru prah, ki ga ni mogoče otipati niti videti... prah, ki se prime kovine in ne odpade, niti če bi jo kdo obrisal... Kdor se potem dotakne z ustnicami roba zastrupljene čaše, ta pogine, in mu ni rešitve... Nič na svetu ga ne more oteti...“

Rosa je umolknila ter se za nekaj hipov zaglobila v neznane misli. Nato je pomolela Lukreciji srebrno čašo in svoj pergament. Lukrecija se je z grozo odmaknila...

„Ali hočete, da naj jaz storim?“ je zajekljala.

„To bo pravično!“ je odgovorila Rosa Vanozzo. „Pravično je, da pogine od roke svojega otroka! Pravično je, da si boste mogli vi, njegova hči, pozneje obujati spomin o tem večeru. Nikarite se bati, Lukrecija!... Ali ne teče več borgiaška kri po vaših žilah?“

„Molčite, nesrečnica!“

„Vzemite vendar to srebrno čašo, ako hočete, da naju nihče ne sliši! Tako!... In še strup!... Tako!... Zdj drgnite!... Drgnite!... Dobro, hčerka!... Izvrstno!... Vi ste izborna zastrupljevalka!... Še malo!... Treba je... Treba je, da boste kasneje v svojih sanjah videli... kakršna stojite tu, ko zastrupljate srebrno kupo, ki se je bodo dotaknile ustnice vašega očeta!...“

Te dni pričnemo vzporedno s koncem tekočega romana pričevati istega piteja velezanimivi zgodovinski roman „MOST VZDIHLJAJEV“, ki se godi v starih Benetkah!

bliži kaka „Übernachtung“ i t. d. Da, da, žalostno dejstvo je to, a vendar resnično. Čudno se pa nam zdi, da so taki narodnakarji ravno klerikalci: „Hotel Krivec“ se ni videl nemškega gosta, odkar so zadnjič nemški vojaški sneg spravljali iz kolodvora, a vendar ima nemški napis. Posestnik „Hotela Tancar“ je pa v svoji politični dalekovidnosti, dal napraviti kar trojezičen napis. Preracunjal je namreč, da bodo Jesenice čez toliko let pod laškim kraljem in se noče že vnaprej zameriti, zato se leskeče raz njegove hiše „Albergo“. O ti duševna ubožnost in narodna nezavednost!

Slovanski jug.

Nemškutarjenje v Zagrebu. Slovenski rojak nam piše iz Zagreba: Opra ičenost vašega uvodnika „Hrvati pravaši in Slovenci“ čuti najbolj Slovenec, ki živi dalje časa v Zagrebu. Hrvati Frankove in klerikalne barve si predstavljajo bratstvo z nami res zelo čudno. Kakor nazivajo Srbe na Hrvatskem „pravoslavne Vlahi“, ali jih pa psujejo z besedo „Vlahi“ tako nazivajo tudi Slovence kratkomo „planinske Hrvate“, najraje nas pa imenujejo „neumne Kranjce“, „neotesance“ itd. Bilo bi bolje, ko bi ti državopravni radikalci pokazovali svoj radikalizem drugje, na polju narodne obrambe, mesto da bi se borili proti Srbom in Slovincem, pri tem pa brezskrbno podpirali nemško-židovske trgovine, ki jih je v Zagrebu vse polno, medtem, ko je hrvatskih zelo malo. Ko gredo ti radikalci zvečer v gledališče, se zdi človeku, kakor da bi stal pred „Theater an der Wien“, ker od vseh strani se sliši samo blažena nemščina. Pri Slovincih se v tem oziru tudi še dosti greši, ali Ljubljana n. pr. je pri vsem tem mnogo bolj narodno-zavedna kot Zagreb, četudi vlada v vseh ljubljanskih državnih uradih še vedno nemščina in je nemški element vedno in povsod protežiran. Sicer je pa tudi po deželi na Hrvatskem največ nemškutarjenja tam, kjer je — največ frankovskih državopravnih radikalcev, ki „ne priznavajo“ niti Srbov niti Slovencev.

Kralj Peter v Italiji. Dopisnik rimske „Tribune“ je imel te dni razgovor s srbskim poslanikom v Rimu, dr. Mihovikom Vujčicom, ki je izjavil, da je določen obisk kralja Petra na italijanskem dvoru za 15. februarja t. l. Dr. Vujčić je med drugim tudi izjavil, da Srbi nikakor ne morejo pozabiti na italijansko pomoč za časa njihovih osvobodilnih bojev. V belgajskem muzeju se kot eden najbolj dragocenih spominov hrani zastava, katero so poslale Srbom gospe iz Livorna. Ta simpatija in rodoljubna zveza med obema kraljevskima hišama dajejo obisku kralja Petra prav poseben značaj. To ne bo samo gola formalnost, ampak važen dogodek, za katerega se zanima celi narod. Kralja Petra najbrže na potovanju ne bo spremljal nikdo od kraljevske hiše, pač pa sigurno zunanji minister dr. Milovan Milovanović. Na povratku bo kralj obiskal prestolonaslednika Aleksandra, ki se sedaj nahaja v Nizzi na Francoskem, nato pa bo odpotoval v Pariz, da obišče predsednika francoske republike Fallièresa. Kralj se odpelje v Italijo najbrže po najkrajši poti čez Reko in Trst. Od tega obiska pričakujejo Srbi tudi gospodarskih dobrot. V Avstro-ogrsko je izvoz živine in mesa prepovedan in zaprt radi velikega colnega tarifa. Monarhija obtežuje tudi izvoz v Nemčijo, vsled česar mora Srbija izvaževati čez Solun in Črno morje za angleška tržišča Egipt in Malto. Naravno, da se Srbija trudi, dobiti za izvoz lažjo pot v Italijo. Zato se bo v ta namen otvorila v Solunu

srbsko-italijanska banka s podružnico v Belgradu. Srbija hoče na Balkanu mir, dokler ne uredi svojega gospodarstva in ne okrepi svojih financ.

Splošni pregled.

O novem ministerstvu.

Današnji listi prinasajo življenjepise novih ministrov. Ob sedanjih časih, ko je življenje ministerstev tako kratko, se komaj izplača obširno govoriti o posameznih ministrih. Tudi ni v teh življenjepisih nič zanimivega, večina njih je živila popolnoma uradniško življenje. Drugi so se izkazali kot strokovnjaki; seveda ob času, ko imajo stranke tak upliv na imenovanje ministrov, je težko govoriti o njih zaslugah. Sedanji kabinet je provizoričen. Povedal je to sam baron Bienerth, da hoče sestaviti provizoričen kabinet; toda kakor smo že imeli priliko spoznati, ima provizoričen kabinet lahko tudi trdo življenje. Seveda tak provizoričen kabinet se bo moral zadovoljiti tudi s provizorično večino. Vprašanje pa je, če taka provizorična večina zadostuje za provizorični program. Na programu novega zasedanja, ki se začne 17. t. m. je proračun bančnega predloga in rekrutni kontingent. V splošnem se sodi, da bodo te tri točke programa brez posebnih težav obravnavane. Ker niti opozicijske stranke ne nameravajo nikakega boja proti tem trem točkam, je upanje, da jih Bienerth srečno pripelje do konca. O drugem programu nove vlade se še ne more sedaj govoriti. Za novo vlado se ne more govoriti o kakem političnem programu in v tem smislu piše tudi „Fremdenbl.“ kakor smo včeraj poročali. S svojim novim kabinetom Bienerth ne more delati politike, prav tako ne, kakor s svojo večino. V kabinetu so sedaj možje brez političnega profila, ki nečejo niti ne morejo delati politike. Do velikonočnih počitnic ni na programu nobene politične predloge. Ako hočemo govoriti o sedanjih situaciji, mora se priznati uspeh. Rekonstrukcija se je zgodila, da bi se povečala večina, sedaj pa je vkljub vsem nastalo vprašanje, ali se ne bo še zmanjšala. Bar. Bienerth ni mogel na Češkem doseči nikakih uspehov, ker njegovi ministri niso poznali češkega vprašanja. Sedaj je sprejel v ministristvo dvojce mož, ki jim češke razmere niso neznane, vendar ne bodo pripomogli k razrešitvi češko nemškega spora. Bienerth ni vprašal češke poslance za svet, češka delegacija ni imela upliva na sestavo kabineta, zato Čehi niso vezani, ako pride češki uradnik v ministristvo. Velikih vprašanj ta provizorična vlada s provizorično večino ne bo niti reševala, niti rešila. Zato se vse stranke drže nekako pasivno in celo nemški nacionalci, ki so očitali, da se niso respektirali njih interesi, niso nastopili naravnost proti kabinetu.

Nemci in kabinet.

Nemci so s kabinetom zadovoljni. Njim na ljubo je umaknil Bienerth ponudbo, da ostaneta dve mesti v kabinetu za Čeha in je stvar izpremenil tako, da je prišel v kabinet le češki uradnik Marek, namesto Schönborna je postal poljedelski minister Widmann. Zaradi Nemcev se glasi tudi obljuba glede poljskih zahtev tako, kakor da se Poljaki strinjajo z dosežanim stališčem vlade. S tem so torej Nemci zadovoljni in upajo, da jim uradniški kabinet bolj gotovo varuje njih pravice, nego parlamentno ministristvo.

Poljaki in kabinet.

Poljaki imajo v ministristvu železniškega ministra Glombskega in

poljskega ministra Zaleskega. Stapinski je s svojo ljudsko stranko ostal popolnoma brez upliva: s svojim bojem je pomagal le Glombskemu v kabinet, sam pa ni prišel niti med kandidate za predsedništvo poljskega kluba, njegova skupina je v Kolo popolnoma osamljena. To je maščevanje konservativcev, ker je nastopal Stapinski proti njim. Konservativci in Vsepoljaki so se združili, tako je prišel Jaleski v kabinet. Bodoči prezident poljskega kluba bo Stwertnia ali pa Petelenc, dokler ne postane dr. Leo poslanec. Potem pride on na to mesto.

Boj za Duranda.

V zadnjem času je priredilo francosko delavstvo v Parizu in po drugih mestih nešteto shodov za oproščanje Duranda. Na shodu tiskarjev in litografov se je povdarjalo, da je splošna stavka edino sredstvo, s katero se more vlado prisiliti k reviziji procesa ter s tem povzdigniti ugled sindikatistiške svobode. Ministrski svet je včeraj sklepal o slučaju Durand.

Portugal.

V Lisaboni je množica priredila demonstracije pred redakcijami monarhističnih listov. Nevarnost je bila, da pride do hujših spopadov. Več oseb je bilo aretiranih. Nekaj predmetov pred redakcijami je bilo poškodovanih. republikanski listi pišejo proti izgredu.

Bagdadska železnica.

„Times“ piše obširno o nemškoruski zvezi in o železnici od Bagdada do Kani Kina. Ker države, zastopane v tripartenti niso protestirale proti rusko-nemškemu dogovorom, je to znamenje, da Rusija ni prestopila meje svojih pravic. Tudi list priznava, da da se na potsdamskem sestanku ni sklenilo nič, kar bi motilo dosedanje razmere. „Daily Telegr.“ piše: skrajni čas je, da se tudi Anglija dogovori z Nemčijo glede bagdadske železnice; obnavljanje bi imelo le slabe posledice. Bagdadska železnica je problem, ki ga je treba diplomatsko obravnavati. Ugodna rešitev tega vprašanja more biti obema državam le v korist.

Demonstracije v Metzu.

Zaradi tega, ker je vlada prepovedala v „Lorraine Sportice“ koncert in je razpustila društvo ker se je koncert vršil vkljub prepovedi, so nastale velike demonstracije, da je moralo posredovati vojaštvo. 8 oseb je bilo ranjenih.

Papež bolan.

Papež trpi že dalje časa na nevarni bolezni, ki se je v zadnjem času še poslabšala. Sicer doslej še avdienco niso odpovedane, vendar so jih omejili le na kratek čas. Vkljub temu trdijo listi, da ni nikake posebne nevarnosti.

Motu proprio v Rusiji.

Ruski min. preds. Stolypin, je izdal na vse škofo okrožnico, v kateri jim naznanja, da papežev motu proprio o modernizmu v Rusiji nima nikake veljave, ker ni bila podana duhovščini po ministristvu za notranje zadeve, kakor to določa zakon.

Boji na grški meji.

Na grško-turški meji so se v zadnjem času pojavili novi boji. V okolici Papapuli je nastal boj med grško četo in turškim vojaštvom, v boju je padlo na obeh straneh nekaj ljudi. Neka grška četa je vdrla v Kranijo in je pomorila več ljudi. Ko je trčila na vojaško stražo, je padlo več mož na grški strani.

DNEVNE VESTI.

Kaplan Kopitar — postranska stvar.

Včerašnji „Slovenec“ piše: „Ako pojde kaplan Kopitar iz Kočevja, je nazadnje postranska stvar. Sam je prosil proč, to vemo...“ Na to nesramnost vseh nesramnosti tudi ne ostanemo dolžni odgovora.

Enkrat za vselej. Včerašnji „Slovenec“ se v članku pod tem naslovom izvija na vse mogoče načine, da bi prikrikl izdajstvo, ki ga je napravil škof Jeglič s tem, da je prestavil iz Kočevja kaplana Kopitarja. Klerikalci vržejo na papir nekaj laži in že mislijo, da so dokazali izdajstvo naprednjakov nad kočevskimi Slovenci. Nato pa še pravijo: „Zato bodi tem ljudem — „Slovenec“ odgovarja na „Jutro“ — enkrat za vselej povedano, da na njih napade (glej naš včerašnji uvodnik) sploh ne bomo več igrali.“ Komodno bi bilo to stališče za klerikalce, to jim radi verjamemo. Enkrat za vselej bodi klerikalcem povedano, da so minili zanje tisti srečni časi, ko so jih pustili naprednjaki brez kontrole, da so lahko nemoteno delali lumparije. Vse bomo razkrili, vse pojasnili, da vas izdajice svet spozna v pravi luči. Tudi vam bomo dokazali, da za to najraje ne bi reagirali, ker se bojite debate o kočevskem izdajstvu. Zakaj pa „Slovenec“ ne molči, kadar nimate slabe vesti?

Klerikalci o uvozu argentinskega mesa. Česar se ne upajo ljubljanski klerikalci naravnost povedati o argentinskem mesu, povedo štajerski klerikalci brez ovinkov. „Slovenski Gospodar“, glasilo „Vseslovenske Ljudske Stranke“ na Štajerskem piše namreč: „Argentinsko meso, ti dve besedi sta bili preteklo leto bojni klic vseh neprijateljev kmeta. Zatevali so uvoz tujega mesa, v prvi vrsti argentinskega, ne oziraje se na hude čase, v katerih se ravnakar nahaja naš avstrijski kmet. Toda tudi z argentinskim mesom ne bodo mogli dolgo ugonobljati našega kmeta.“ — Tako klerikalci, ki so, kakor pravijo, neprijatelji meščana, ker je njihov bojni klic proti argentinskemu mesu in proti prebivalcem mest. Čudno je le, da klerikalci tako zelo koprne po glasovih svojih neprijateljev za prihodnje mestne občinske volitve! Ali mar ne bi oni radi ugonobili Ljubljancev?

Letaki proti argentinskemu mesu. V Reki so po mestu delili letake, v katerih agrarci ostro napadajo vlado, ki hoče dovoliti uvoz argentinskega mesa tudi na Ogrskem. V Ljubljani se naši klerikalci ne upajo uprizoriti zoper argentinsko meso take gonje, ker se boje bližajočih se volitev, dasi bi radi posnemali ogrske agrarce.

Štajercu pokažite vrata! Spodnještajerci nemčurji razposlali so te dni veliko število iztisov svoje umazane cuje, ki sliši na ime „Štajerc“ po celi Dolenjski. Slovensko občinstvo opozarjamo, da je ta list le tiskani slovenski črki, drugače pa je popolnoma materialna in duševna last najbolj zagriženih naših narodnih nasprotnikov. Zato pokažite mu vrata, že vam pride v roko, ne pustite si z njim oskruniti niti bližino vaših slovenskih domov!

Smešno čvkanje. Dr. Šusteršič je na Sv. Treh kraljev govoril in se v „Unionu“ usajal, da je šele S. L. S. pospešila osuševanje barja. To je navadna laž. Pospešila in pričela je z akcijo vlade. Pač pa je dežela poterišla v stisko, ko je bilo treba plačevati prispevek. Ker ni bilo v deželi blagajni denarja, je pa začela naprej mestno občino dregati, rekoč, naj ta prva prične s plačevanjem svojih ro-

kov; potem da prične dežela! Dr. Šusteršičeva laž je seveda pred nezavednimi in nerazsodnimi ljudmi ostala nerazkrinkana!

Slovensko deželno gledališče. Danes, v četrtek se poje drugi K. M. Webra velika romantična opera „Čarostrelec“ (za par-abonente) z gđc. Nadasovo, gđc. Smidovo, g. Križajem, g. Waszmuthom, g. Peršlom in g. Bukšekom. — V soboto prvič Rudolfa Hawela ljudska igra „Mati Skrb“ (za nepar). — V nedeljo popoldne opereta „Grof Luksemburški; zvečer opera Čarostrelec.

Iz pisarne slovenskega gledališča v Mariboru. V nedeljo dne 15. t. m. se igra na splošno zahtevno drugič velika zgodovinska slika iz časa preganjanja kristjanov: V znamenju križa in sicer popoldne ob štiri. Predprodaja vstopnic pri g. Weixlnu, Gornja gosposka ulica. Prihodnja predstava dne 22. t. m. velika burka: Danes bomo tiči.

Na pritožbe zaradi gledališke blagajničarke prosi ravnateljstvo slovenskega deželnega gledališča, da se mu pošiljajo enake pritožbe s polnim podpisom naravnost v pisarno. Najljubše pa bi mu bile ustne pritožbe. Vobče se te pritožbe izrazite iz nesrečnega slučaja in nerazumevanja razmer. Vsi nedostaki se odpravljajo nemudoma.

Predavanje „Slovenskega planinskega društva“. Sinoči je predaval v „Mestnem domu“ g. Rud. Badiura o „Zimi na gorah“. Predavatelj je je znan kot izborni turist in dober poznavalec naših gor, kar je dokazal s svojimi turami in z raznimi popisi. Njemu je turistika več nego šport. Ne hodi na gore samo ob najugodnejši priliki, hotel je videti krasoto gorske prirode tudi v onem času, ko so večini turistov gore nedostopne — to je po zimi. G. predavatelj si je preskrbel v družbi svojih tovarišev g. Brinška in Kunauerja lepih motivov na svojih turah, ki so pojasnjevali predavanje. Slike so bile res krasne, tintum umetniško dovršene. Predavanje je bilo mnogoštevilno obiskano, kar kaže, da je dovolj zanimanja za turistiko. Zima na gori je res nekaj zanimivega, zato smo si jo radi ogledali vsaj na slikah. Predavatelj je pojasnil lepe strani gorske zime in nekatere posebnosti v gorski zimski prirodi. Vendar je bilo preveč opisovanja, kar je utrujalo občinstvo. Splošno moramo izjaviti, naj bi naši predavatelji odmerili primeren čas svojim predavanjem. Po našem mnenju je predavanje, naj je še tako zanimivo l uro dovolj. Tega časa se drže povsod. Sinoči je trajalo čez dve uri. To le škodi utisu, ker izgine zanimanje. Svetovali bi ob tej priliki, da bi „Slovensko planinsko društvo“ večkrat prirejalo podobna predavanja. S tem bi povzdignilo sebe in našo turistiko. Češka podružnica slov. planinskega društva v Pragi ima vsak mesec predavanja s skioptičnimi slikami. Ta predavanja so zelo mnogoštevilno obiskana in so med Čehi zelo povzdignila zanimanje za naše kraje in za turistiko sploh. Turistika ne gre samo na višave, gre tudi na daljave, zato ni treba, da bi bilo predavanje ravno o gorah, lahko je tudi kako drugo zanimivo potovanje. To spada gotovo v delokrog plan. društva. Ni dvoma, da bi se našim predavateljem in slik. Koliko je pri nas ljudi, ki ne pridejo dalje, ko na Šmarno goro. Ako bi mu v predavanju s slikami pokazali veličastnost Triglava, bi imel naš gorenjski velikan gotovo več domačih obiskovalcev nego doslej. Pa tudi druge naše planine bi lahko na ta način pokazali širšim krogom in bi jih zvalili v naše gorske krasote.

Ženske in obrtne šole. Klerikalci, ki tako rujejo zoper obrtne šole v Ljubljani, so tudi nasprotni temu, da

MALI LISTEK.

Slov. deželno gledališče.

„ČAROSTRELEC“.

Romantična opera v treh dejanjih. — Spisal Fr. Kind. Uglasbil Karl Maria v. Weber.

Po dolgem premoru petih sezon se je uprizoril v torek zopet K. M. Webrov „Čarostrelec“, ena najboljših romantičnih oper, kar jih pozna svetovna literatura, in brezdvomno znamenitejša delo, kar jih je ustvaril Weber. Opera se odlikuje po blestelih, bogato razvitih solih in jako krasnih, mogočno uplivačih ensembelskih stavkih; zbori so živahni in izredno melodiozni, orkester je individualizovan, polnodonec in zlasti bogat glasbenih barv. — Govoriti o delu samem kaj več, se nam zdi nepotrebno.

Uprizoritev sama ne more zahtevati, zlasti kar se tiče gg. solistov, predikata dovršenosti, še dostojnega izvajanja komaj. — Režija kot taka je funkcionirala gladko, na ensemblih smo pa opazili še dovolj nesigurnosti. Zenski zbor je bil, kakor navadno, tako tudi pri predčerašnji premij ri, znatno boljše kakor moški; v tretjem dejanju je pojemajočim tenorjem pomagal z

vso silo pretiranega forsovanja gospod Kranjec. V prvem aktu so napravili basi s svojo nesigurnostjo precej mučen vtis. Čudno in nenaravno upliva, ako se začne zbor brigati za umirajočega Gašparja šele tedaj, ko pride v svojem zborovem tekstu do doličnega mesta. Takih in enakih nedostatkov se je sicer pripetilo še mnogo več, a jih z ozirom na tesno odmerjeni prostor ne moremo navajati. — Družice v tretjem dejanju so zapustile dober vtis; omenjamo gđc. Rozo Peršlovo, ki je absolvovala svojo malo pevsko partijo povsem zadovoljivo in pokazala, da postane lahko še prav porabna moč. — Pri izvajanju plesa v prvem dejanju so kazali nekateri vendarle malo preveč okornosti, tudi gospod Kadřabka ne izvzemši; želimo, da ob repriji odpadejo pri zboru vsi vzroki kakega grajanja. — Scenerija je bila, ako upoštevamo naše malo sijajne razmere in naše kulisno ubožstvo, zadovoljiva, dasi priznamo, da se nam zdi mobiljar in Agatini sobi malo preskromen po številu tako kakor po kvaliteti; volčje brezdrno v drugem dejanju se je letos spremenilo, morda ne vedno splošnem vtisu v korist.

Lovca Maksa je pel z dovolj dvomljivim uspehom g. Waszmuth. Tenorsko partijo je absolvoval v tenor-barytonski legi z včasih čisto bary-

tonsko barvo. Višjo oktavno je odpravil ali z mezza-voce ali s falzetom; muzikalno semintja dovolj nesiguren, se nam je prezentoval sploh malo ugodno. Nevešč slovenskega jezika in nepoznavajoč predpisano prozo, je seveda tudi igral navedenim premisam primerno; občinstvo je bilo kljub temu z aplavzom radodarno.

Gđc. Nadasovi je bila poverjena uloga Agate, katero je izvedla muzikalno korektno in gotovo. Kar smo povdarjali že pri „Daliboru“ in pri „Tannhäuserju“, je potrdil tudi „Čarostrelec“: gđc. Nadasova razpolaga s simpatičnim, dasi ne močnim glasom; visokodramatične partije bi pri njenem glasovnem materialu ostale brez potrebnega efekta. Višne so bile mnogokrat nečiste. Igralsko nam je ostala dolžna mnogo, zelo mnogo. Kaj vse bi bila lahko napravila iz svoje uloge osobito v recitativu in ariji! Kako bi bila lahko plastično izražala sedaj ono začetno pobožno razpoloženje, potem ono razposajeno veselje, naivni strah itd.! Tako pa je šla Agata mimoi nas brez čuta, mrzla, ledenomrzla.

V ulogi Gašparja je nastopil g. Križaj. Ker je to najtežja partija v vsej operi, nas zares veseli, da jo je rešil tako dobro. Da je bil v pevskem oziru prav dober, je odveč še posebej

omenjati; pesem v šestem nastopu prvega dejanja je bila eksaktno prednašana; v svoji ariji koncem prvega akta je prijetno iznenadil s svojim obsežnim glasom; spodnja oktava je prišla dobro do veljave, med tem ko visoki in predvsem najvišji basovski toni niso vedno tako krasno uspešili. Igral je g. Križaj z vervo in ambicijo; malo več demonskega značaja bi njegovemu sicer dobro zamišljenemu Gašparju ne škodilo.

Gđš. Smidová zasluži vso pohvalo tako v pevskem, kakor v igralskem oziru. Pevski del njene ne lahke uloge je bil izveden zlasti precizno; gđc. Smidová se odlikuje po sigurni intonaciji in po spretni modulaciji svojega glasu; tudi nijansovanje ji ne dela težav in hvalimo zlasti njene lahne, neprišiljene prehode iz pianissima v fortissimo. Duett z Agato v drugem dejanju je pela z bravuro, lepo melodijo svoje arije v istem dejanju je opremila z dobrouspelimi muzikalnimi figuriranjem.

Kneza Otokarja je pel g. Peršl v našo zadovoljnost; uloga puščavnika je bila poverjena g. Bukšku. G. Bukšek ima prijeten bas-baryton, ki je zlasti močan v srednjih legah. Prepričani smo, da bi marljivi, zares ambiciozni in povsod, v drami, operi in opereti porabni pevec in igravec —

ob primerni šoli seveda — z uspehom pel lahko tudi prve partije. Ali mestna občina oziroma deželni odbor res nimata denarja, da bi preskrbela domačemu pevцу potrebno muzikalno izobrazbo?

Knežjega gozdarja Kuna je igral in pel g. Rasberger. O Rasbergerju choristu bi se dalo pisati simpatično, o Rasbergerju solistu je to seveda mnogo težje, skoraj nemogoče. Kmet Kilijan je našel v gospodu Kadřabku interpreta, ki ga je precej težko akceptovati takšnega, kakršen je bil pri torkovih premijeri. Njegov lirski glas naš še vedno ne more kdovekaj ogreti in njegova igra da tudi še marsikaj želeti.

Vsa pohvala gre Samielu g. Nučiču, ki nam je predstavil diaboliskega črnega lovca z dovršenostjo, ki smo je pri njem navajeni.

H koncu naj omenimo, da želimo videti pri današnji repriji oder v prizoru v volčjem brezdrn malo manj intenzivno razsvetljen, to ne bo težko doseči, a splošnemu utisu bo sigurno v prid.

Orkester pod vodstvom g. profesorja Reinera je izvajal svoj part s hvalevredno preciznostjo in žel po ouverturi specialen aplavz. Sufleza je bila vse preglasna. — Obisk je bil precej slab. —a—

bi se smele tudi ženske izobraževati strokovno na obrtnih šolah. Na shodu, seveda, tu se pa dr. Krek poteza za to, da bi se ženske strokovno izobraževale. Naj bi raje malo polasale one gospode pri „deželi“, ki ovirajo razvoj obrtnih in obrtnonadaljevalnih šol in naj bi se povsod tako storilo, kakor v Ljubljani, kjer so se te šole odprle na stečaj tudi ženski mladini.

Ženske in trgovske šole. Poleg privatnih trgovskih šol, ki jih je mesto dopustilo, je občinski svet ljubljanski ustanovil tudi lastno trgovsko šolo, oziroma tečaj, kjer se izobražuje v trgovskem oziru izključno ženska mladina.

Napredna zmaga v Kamniku. Pri današnjih volitvah v korporacijski odbor so naprednjaki sijajno zmagali. Klerikalci so vključno strastni agitaciji sramotno propadli. Gospod dekan, drv še ne bo tako kmalu.

Ravnateljstvo slovenskega deželne gledališča se je tudi odzvalo povabilu intendance kr. zemalj. kazališča v Zagrebu ter se udeležilo nočnej premijere hrvatske izvirne opere „Oganj“, hrv. skladatelja Berse. Te premijere se udeležilo mnogo avstrijskih gledaliških ravnateljev in librettistov. Obenem povabi g. ravnatelj na gostovanje nekaj hrvatskih opernih in operetnih pevcov.

Koncert „Slov. filharmonije“. Za nedeljo odpade koncert „Glasbene Matice“ vsled nepričakovanih ovir. Kakor čujemo, se ne misli na to, da bi „Filharmonija“ porabila priliko in zopet priredila lep ljudski koncert, marveč se morda hoče godbo porabiti za kakega „Grofa Luksemburga“ v gledišču. Smo tolačiki želja občinstva ako prosimo odbor Slov. Filharmonije, da naj raje v nedeljo priredi ljudski koncert. Če člani plačujejo mesečne prispevke, naj tudi kaj od godbe imajo!

V Spodnji Šiški sta števna komisarija klerikalcev Javoršek in neki šulfrajnski učitelj. To bo imelo lep uspeh za Slovence. Društvo napredne stranke naj jima gleda na prste.

Škoda po gozdih, ki jo je zadnji sneg napravil na drevju, je znatna, ker je polomil mnogo vej.

Odbor Sokola I. vabi bratsko članstvo na IV. redni občni zbor, ki se vrši v soboto dne 14. januarja t. l. ob 8. zvečer v gostilni br. I. Zupančiča, Ahaciljeva (Martinova) cesta 15. Ker je občni zbor najvažnejši akt in odločujoča skupščina za bodoči razvoj „Sokola I.“, pozivljamo brate člane in članice k obilni udeležbi. „Na zdar!“

Telovadno društvo „Sokol“ v št. Petru na Krasu skliče svoj občni zbor 15. t. m. Občni zbor se boče vršil ob 4. popoldne v prostorih „Narodne gostilne“ s sledečim dnevnim redom: Pozdrav. Poročilo tajnika. Poročilo blagajnika. Poročilo načelnika. Volitev odbora. Volitev pripravljalnega odbora za župni izlet v letu 1911. Slučajnosti. Odbor prosi, da se udeležijo člani v največjem številu obnega zboru, ker so zelo važne točke na dnevnem redu.

III. redni občni zbor slov. akademičnega društva „Adrija“ v Pragi se vrši dne 14. t. m. ob polu 8. zvečer v društvenih prostorih (Spalena ul. 20) z običajnim dnevnim redom.

X. redni občni zbor slovenskega trgovskega društva „Merkur“ se vrši v nedeljo, dne 29. januarja t. l. ob 10. popoldne v društvenih prostorih: „Narodnem domu“. — Dnevni red: 1. Pozdrav. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo preglednikov računov. 5. Volitev odbora. 6. Slučajnosti.

Društvo „klub slovenskih amater-fotografov“ v Ljubljani. Pripravljali odbor društva „Klub slovenskih amater-fotografov“ v Ljubljani javlja, da se vrši ustanovni občni zbor v petek, dne 13. t. m. ob 8. zvečer v restavraciji „Novi svet“ (Prešernova soba), Marije Terezije cesta. Prosimo, da se vsi oni, ki se zanimajo za snujoče se društvo, obnega zboru zanesljivo udeležijo. — Pripravljali odbor.

Japanska tragedinja Hanako z lastnim ensemblom ces. dvornega gledališča v Tokio bo nastopila tekočega meseca v 2 enoaktih dramah, in sicer v „O take“ in „V čajnici“ od avtorja Loi-Fu v tukajšnji dvorani hotela „Union“. — Sodeč po kritiki uglednih tu- in inozemskih listov se bo nudil ljubljancem izreden umetniški užitek. Natančnejše poročilo bomo objavili pravočasno.

Silka udeležencev gostilničarskega shoda je prav dobro izpadla. Cena jej bo okrog 4 K. Kdor je želi, naj to naznani po dopisnici deželni zvezi gostilničarskih zadrug v Ljubljani, Gradišče 7.

Zatekel se je dne 5. t. m. k postestniku Podobniku v Novem Vodmatu velik, ščetinast pes. Lastnik naj se zgleda pri gori imenovanem posestniku Novi Vodmat 145.

Rusjanov pogreb.

(Izvirno brzojavno poročilo „Jutra“.)

Belgrad, 11. januarja.

Pogreb ponesrečenega slovenskega zrakoplovca Rusjana je bil naravnost veličasten. Izvršil se je na stroške belgrajske občine, a prisostvoval mu je ves Belgrad v polnem pomenu te besede in velike množice iz belgrajske okolice. Na vseh hišah so visele črne zastave, ker celo mesto žaluje radi tragične smrti mladega slovenskega avijatika.

Z vojaškimi častmi.

Pri pogrebu je sodelovala tudi cela belgrajska posadka pod orožjem. Pred krsto je šla vojaška godba, za njo oddelek pehote, ostala posadka je pa delala špalir na obeh straneh ulice skozi katere se je pomikal sprevod in kakor je šel mrtvaški voz mimo posameznih oddelkov, so ti izkazovali vojaške časti Razun vojaštva so delala špalir tudi sokolska društva.

Kraljevo sožalje in venec princa Jurija.

Kralj Peter je izrazil po svojem adjutantu majorju Jovanoviću Rusjanu grobni spomenik in tudi spomenik na onem mestu, na katerem se je ponesrečil. Ker so k akciji pristopili tudi trgovski in drugi krogovi, je več kot gotovo, da bosta oba spomenika kmalu stala na imenovanih mestih.

Dva spomenika.

V vojaških in športnih krogih se je pričela akcija, da se postavi Rusjanu grobni spomenik in tudi spomenik na onem mestu, na katerem se je ponesrečil. Ker so k akciji pristopili tudi trgovski in drugi krogovi, je več kot gotovo, da bosta oba spomenika kmalu stala na imenovanih mestih.

Argentinsko meso v Ljubljani.

Včeraj zjutraj ob 7. uri 50 minut je dospelo na južni kolodvor 5000 kg argentinskega mesa, ki ga je pripeljal čez morje parnik „Wyandotte“. Meso se je še dopoldne prepečalo v mestno klavnico, odkoder se začne danes na drobno razprodajati. Meso lahko še več dni stoji in je celo potrebno, da počaka še kake 2 do 3 dni, da se od taja uleži, če hočemo uživati zelo ukusno meso.

Kako smejo prodajati mesarji argentinsko meso?

Vsak mesar mora imeti na mesnici napis: „Argentinsko meso“. Drugega mesa kot argentinskega na isti stojnici in v isti mesnici istočasno ne sme prodajati. Tudi ne sme pridavati argentinskemu mesu kosti domače živine. Mesarji so razen tega primorani prodajati argentinsko meso po določenih cenah, sprednji del kg à 1 K 20 vin., zadnji del kg à 1 K 40 vin. Mesarje, ki bi se ne ravnali po teh predpisih, zadene občutna kazen.

Prva poskušnja argentinskega mesa v Ljubljani.

Včeraj dopoldne si je ogledal v mestni klavnici argentinsko meso tudi vladni svetnik vitez Laschan, ki se je jako povoljno izrazil nad pričakovano krasnim blagom. Soprog klavniškega ravnatelja gospa Skaletova pa je povabila na prvo pečenko iz argentinskega mesa funkcionarje mestnega magistrata vladnega svetnika vit. Laschana s predsedstvom tajnikom pl. Bleiweisom, zdravstvenega svetnika Krajca in mestnega tržnega nadzornika Ribnikarja.

Ukus argentinske pečenke

se po nečimur ne razlikuje od domače. Prirejena bržola je bila najboljša in se da primerjati le najboljšim dunajskim bržolam, takozvanim „Mastochsenrostbraten“. Argentinsko meso je sicer zelo mastno, vendar pa se je izkazalo pri pečenju, da je mast naravnost izborna, da se večinoma že pri pečenju raztopi in lahko nadomešča domačo mast. Argentinskega mesa mast ima zelo prijeten okus in nima niti najmanjšega duha po loju ter se, kolikor je ostane pri pečenju, raztopi v ustih, kakor surovo maslo. Prva poskušnja je pokazala, da je bilo meso nekoliko trje, to pa bržčas radi tega, ker so bržole sploh tle in ker je bilo meso, ne da bi se zadostno od taja, v naglici pripravljeno.

Juha argentinskega mesa

utegne biti, po prvi poskušnji sodeč zelo mastna in utegne vsled tega imeti kolikor toliko ukusa po masti. Vsekako pa bo bržčas meso najboljšo in osobito ukusno radi tega, ker je z mastjo prepleteno. Boljši Dunajčani so vajeni na tako I. vrste meso in zelo radi jedo, če je „unterspicket“. Za ljubljance bo bržčas argentinsko meso nenavadno mastno.

Kaj pravijo ljubljanski mesarji.

Mesarjem se je včeraj pri pogledu na argentinsko meso, obraz smejal zadovoljstva in iznenadenja. Večinoma

ljubljski mesarji niso niti hoteli slišati, da bi v svojih mesnicah prodajali argentinsko meso, misleč, da je slabo in nemarno. Nekateri so celo izjavili, da si z argentinskim mesom ne bodo podili boljših strank iz svojih mesnic. Včeraj pa so vsi mesarji enoglasno zatrjevali, da je argentinsko meso „kapital“ in da v Ljubljani tako lepih pitanih volov sploh ne dobe. Če bi se meso vsak teden uvažalo, bi ga vsi radi prodajali. Potem bi tudi cena domači živini padla.

Kako je ravnati z argentinskim mesom

Argentinsko meso je tako zelo zmazano, da rabi 2–3 dni, da se pri gorkoti 10–15 stopinj Celzija od taja. Čim manjša je toplota tem bolj počasi se taja. Če je toplota večja se od taja že v 1–2 dneh. Praviloma bi moralo biti meso, predno se prodaja skoz in skoz od taja. Viseči bi moralo v to svrhu nekaj dni na prepihu pri 10–15 stopinj C., ker se na ta način nastala vlažnost na mesu najhitreje popije. Ker pa se bo meso še zamrznjeno prodajalo, zato naj ga gospodinjje doma same popolnoma od taja predno ga denejo v posodo. Drugače lahko ostane pečenka pri kosti, meso pa v sredi bolj trdo. Meso za juho je treba postaviti v vročo in ne v mrzlo vodo.

Razne vesti.

* **Stavka hišnikov v Pragi** je končana. Dosegli niso ničesar. Vzrok: pomanjkanje trdne organizacije in samozavesti.

* **Ljudožrci v Evropi.** Neka ruska ladja je zašla na svojem potu v pokrajine ljudožrcov. Mornarji so tam ujeli dva ljudžorca in so ju pripeljali v Evropo. Dati so ju morali v železne kletke, ker sta preveč razsajala. Jesta samo banane, kokosove orehe in surovo svinjsko meso. Ljudžorca bodo prepeljavali in kazali po Evropi radevednemu občinstvu in še radevednejšim učenjakom.

* **Mož z 20 ženami.** Poljski Žid Kotschmer se je na podlagi ponarejenih listin dvajsetkrat oženil, akoravno nobena prejšnjih žen še ni umrla. Izročilo so ga sodišču.

* **Atentat na uredništvo.** V nekem manjšem mestu je nekdo vrgetl v uredništvo tamkajšnega lista bombo, ki je eksplodirala in razrušila celo hišo. Dozdej se niso mogli dognati, koliko ljudi je pri tem izgubilo življenje. — Vzrok atentata so politični motivi.

* **Huda zima.** Iz Milana poročajo, da je po celi severni Italiji padlo zelo mnogo snega. Tudi mnogo viharjev je bilo. Sneg je ponekod tako velik, da so nekateri kraji kar odrezani od drugega sveta. Več vlakov je v snegu običalo. Mnogo streh se je pod težo snega podrlo. Posebno veliko je snega v goratih krajih. V Cuneu na Piemontskem ga je celih 5 metrov.

* **Ostrižene prostitutke.** Na Rumunskem je prav veliko prostitutk, ki so včasih zelo nadležne. Zato je mestni magistrat v Bukarešti izdal naredbu, da se pred 10. uro zvečer ne smejo pokazati na ulico. In katera bi se proti tej naredbi pregrešila, vsako bodo brez usmiljenja — ostrigli. Naredba je stopila v veljavo z novim letom, danes pa je v Bukarešti že 50 ostrizanih lahkotk. Zelo so nesrečne in silno tarnajo. — No počasi jim bodo še zopet lasje zrastle, če jih ne bo treba prevečkrat striči.

* **Na bojkot proti češki firmi** Maršner v Pragi, tovarna za čokolado in bonbone pozivlja včerajšnji „Grazer Tagblatt“. Boli ga, da je imela ta tovarna v preteklem letu 4,508.888 K prometa, za 527.943 K več nego v prejšnjem letu, in da iz čistega dobička podpira češke kulturne zavode. Konfisciran za to „Grazer Tagblatt“ seveda ni bil. Nas bi seveda takoj zaplenili, če bi mi pisali za bojkot različne nemške čokolade.

* **Na ledu sredi morja.** Iz Astrahana poročajo: 85 ribičev in 38 konj je stalo na ledu na Kaspiškem morju. Tu se led utrga in veter je gnal vse na široko morje. Takoj je odplul parnik, da reši ribiče in konje.

* **Iz črne brloga.** V Jičinu na Češkem se je pregrešil katehet Anton Sturm nad šolskimi otroci. Te dni bi se moral zaradi tega zagovarjati pred okrajnim sodiščem. M.žakarju pa to ni bilo ravno prijetno in popihal jo je v Ameriko. Samo, kako bodo tam veseli novega Amerikanca, to je vprašanje!

* **Stavka šolarjev.** V Toulonu na Francoskem so začeli učenci meščanske šole stavkati, ker ni v šolskih sobah peči. Tudi šolarji na ljudskih šolah so se iz istega vzroka pridružili stavki. Zdej stavka v Toulonu 11.000 šolarjev.

* **Jubilej poljskega časnikarstva.** Leta 1661 je začel v Krakovu izdati Jan Aleksander Gorczyn list „Merkuryus Polski“, ki je prinašal novice s celega sveta. V Krakovu se je končen ritala italijanska in dunajska pošta, kakor v Gdanskem berlinska in šved-

ska. Ko se je kralj Jan Kazimir preselil v Varšavo, šel je tja tudi Gorczyn s svojim listom. V Krakovu pa je začel izhajati „Aviz z Krakova“. Poljski žurnalisti bodo oslavili 250 letnico poljskega časopisa s shodom, s časopisno razstavo in z vsakoletnimi časnikarskimi kurzi.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Slovani in novo ministrstvo.

Dunaj, 11. januarja. Slovenske stranke se še niso definitivno odločile, kako stališče naj zavzamejo nasproti novemu Bienenrothovemu kabinetu, ker hočejo počakati na deklaracijo, katero bo Bienenroth podal ob otvoritvi parlamenta glede programa grama novega kabineta. Gotovo pa je, da bodo slovanske stranke, zlasti pa Čehi stopili v najstrožjo opozicijo, ker se sedanji sistem gotovo ne bo izpremenil, kar je razvidno že iz izjav ministrskega predsednika Nemcem. Tudi Rusini so izjavili, da jim je vstop prof. Glombinskega v novi kabinet skrajno sumljiv, ker je ravno prof. Glombinski najbolj nasproten kulturnim težnjam rusinskega naroda. Kakor znano, so ravno bukovinski Rusini bili že večkrat pri glasovanju jeziček na tehtnici, ki je odločeval. Rusinski narod zahteva, da morajo tako gališki kakor bukovinski rusinski poslanci stopiti proti novi vladi v strogo opozicijo. Ministrski predsednik baron Bienenroth se nahaja radi tega sedaj v velikih stiskah in hoče na vsak način Rusine potolažiti.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 11. januarja. V današnji seji ogrskega državnega zbora je bila sprejeta predloga glede srbsko-avstrijske trgovinske pogodbe v tretjem branju. Na poziv poslanca Polonyja sta se sedaj združili obe stranki iz l. 1848. v boju proti bančni predlogi, vsled česar bančna predloga gotovo ne bo sprejeta do 17. t. m., kakor bi se to moralo zgoditi. Poslanec Franc Kossuth je izjavil, da je ta ideja jako hvalevredna. Justhov predlog je dosedaj podpiralo že 41 poslancev. Čuje se, da se mu bo pridružila tudi ljudska stranka.

Kraljevič Gjorgje v francoski armadi.

Belgrad, 11. januarja. V vladnih krogih se zatrjuje, da odide srbski kraljevič Gjorgje v najkrajšem času v vojaško šolo S. Cyr na Francoskem, kjer se je izšolal tudi njegov oče kot nekdanji princ Karagjorgjevič. Vlada mu bo v to svrhu zvišala mesečno gažo in dovolila tudi adjutanta, ki ga bo spremljal na potu v šolo.

Demisija rumunskega kabineta.

Bukarešt, 11. januarja. Ker je dosedanji ministrski predsednik Bratiju podal svojo demisijo, je kralj poveril sestavo novega kabineta konservativcu Carpu.

Motu proprio.

Brno, 11. januarja. Predsednik klerikalne Ciril-Metodove posojilnice, ki je ena največjih posojilnic na Moravskem, dr. Hober je radi papeževga motu proprio odstopil od svojega mesta. Češki klerikalci so radi tega v veliki zadregi, ker ne najdejo pravega in sposobnega naslednika.

Delegacijsko zasedanje.

Dunaj, 11. januarja. Kakor se poroča, se delegacije, ker vladne predloge še niso izdelane, snidejo šele 30. januarja in sicer predpoldne odsek za zunanje zadeve, kjer bo zunanji minister Aehrenthal predložil svoj ekspozé, popoldne pa bosenski odsek, kjer bo imel svoj ekspozé finančni minister Burian. Plenarna seja poslanske zbornice bo šele med 10. in 12. februarjem.

Avstrijsko-srbska drinska komisija.

Dunaj, 11. januarja. Avstrijsko-srbska drinska komisija je končala svoje študije o prepornih točkah ob Drini. Zatrjuje se, da je avstrijska komisija prišla do prepričanja, da dotična preporna mesta pripadajo Srbiji.

Sventohovski odpoklican.

Dunaj, 11. januarja. Zunanji minister Aehrenthal je odpoklican dragomana in tajnika avstrijskega poslanstva v Belgradu, Sventohovskega. „Zeit“ piše o tem odpoklicu sledeče: „Odpoklicanje Sventohovskega pomeni začetek kapitulacije Aehrenthala pred Masarykom, konec pa še sledi. Kajti nemogoče je, da bi Sventohovski brez dovoljenja grofa Forgacha uganjal take stvari.“

Ljudsko štetje.

Dunaj, 11. januarja. Iz vseh dežel prihajajo poročila o velikanskih sleparijah, katere so izvršile številne komisije. Na Dunaju je samo iz 21. okraja prišlo 4000 pritožb od strani Čehov. Zlasti pa vlada radi sleparij na Koroskem velikansko razburjenje. Čehi nameravajo radi Koroske predložiti ves material takoj v prvi seji zbornice.

Grof Thun — češki cesarski namestnik.

Praga, 11. januarja. Iz čeških aristokratskih krogov se zatrjuje, da grof Thun sam ne reflektira na svoje imenovanje češkim cesarskim namestnikom. Vendar pa bi se tega ne branil, če bi zahteval cesar, kajti cesarjeva želja mu je ukaz.

Listnica uredništva.

G. Viktorju Balohu. Dotična notica se nanaša na pošne razmere v Mostah pri Ljubljani.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik:

Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“, Ljubljana.

Popravek.

V „Poslanem“ g. M. Sladič z dne 8. t. m. naj se glasi stavek „in to ne zaradi pravilnega življenja“ pravilno: „in to le zaradi pravilnega življenja“.

Mali oglasi.

Izvrsten brinjevec

ima
I. Šebenik v Spodnji Šiški.

Knjigoveški udenec se takoj sprejme. — Ponudbe sprejema inseratni oddelek „Jutra“ 11/3—1

Češke bričke in kosovni premog, najboljše in najcenejše kurivo za peči, podkurilna drva nepotrebna, (navodilo zastoj), priporoča po najnižji ceni Češko skladišče premoga, Nova ulica št. 3. 450

Stanovanje z eno ali dvema sobama se išče za februar. Najraje v trnovsko-šentjakobskem okraju. Ponudbe: I. S. Cesta na Loko 19.

Gostilničarji, ki žele godbo za predpustne veselice, naj se blagovoljo oglasti ustmeno ali pisмено pri g. F. Vodišku, Vodovodna cesta 26. 18 12—1

Več lepih kostumov za m-ske proda prav po nizki ceni g. Blas, Rimska cesta 19. 3—1

PURANI

so naprodaj na Tržaški cesti št. 51.

SODE

dobro ohranjene, stare in nove, velike in male, prodaja

IVAN BUGGENIG

sodar

Ljubljana, Cesta na Rudolfovo želez. 5.

Radi preselitve se odda v najem ali proda pod jako ugodnimi pogoji dobro obiskana

gostilna z vrtom

v bližini Ljubljane. — Natančnejše pove inseratni oddelek „Jutra“.

Kupi se vstrajen

=konj=

za lahko vožnjo, eventualno z opravo. Istotako se kupi tudi lahek

polkrit koleselj.

Ponudbe je poslati na inseratni oddelek „Jutra“.

P I P	Najboljša ura	P I P
I K O		I K O
P O P		P O P
sedanjosti:		
zlata, srebrna, tula,		
nikelnasta in jeklena se dobi samo pri		

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg.

!! Lastna tovarna ur v Svici. !!

P I P	Tovarniška varstvena znamka:	P I P
I K O		I K O
P O P		P O P
„I K O“.		

Dragocen dar

Vam pošljemo z obratno pošto zastoj in franko, ako nam v namen razpošiljanja naših cenikov pošljete

100 naslovov (edino z dežele, ne iz glavnih mest)

zasebnih in državnih uradnikov, učiteljev, vaških duhovnikov, graščakov, gospodarskih uradnikov, tovarnarjev in tovarniških uradnikov, bolj situiranih zasebnih uradnikov, trgovcev, obrtnikov itd. s svojega bivališča in najbližje okolice snažno in razločno na polo papirja spisane.

Prodaja patentovanih novosti

L. Weiss, Dunaj II. Hofenedergasse 1.

Kupujte „JUTRO“!

Poročni prstani

močni v zlatu, na trpežnosti neprekosljivi
1 par od K 7.—

naprej
v modernih fazonah —
graviranje brezplačno

FR. ČUDNU

uraru in juvelirju v LJUBLJANI,
samo Prešernova ulica št. 1.

Centri zastoj tudi po pošti
Največja zaloga
stenskih ur.

ZALOGA IN
IZDELOVANJE
OBLEK
PO MERI :

LJUBLJANA
DVORNI TRG 3

Enonadstropna

HIŠA

(nasproti pekarije) s šestimi sobami se

proda

v Rožni dolini št. 217 pri Ljubljani.

Najboljši pokončevalec
mrčesa je brezdomno
F. Scherag-a

JANOL

pomori podgane, miši,
stenice, ščurke i. t. d.
pod garancijo.

Naroča se:

Dunaj XV.,
Fünfhausgasse št. 5.

Julij Meinl

uvoz kave in
velepražarna.

Nová podružnica
v Ljubljani

Selenburgova ul. 7

Jutro se prodaja v Trstu

po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carduci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojaški trg,
Hrast, Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geršina, Rojan,
Raunacher, Campomarzio,
Bruna, S. S. Marliri,
Ercigoj, ulica Masimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica del Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sete Fontane,
Gramaticopiulo, ul. Bariera,
Spöder, ulica Bariera,
Lavrenčič, Vojaški trg,
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Gepa,
Luzatto, ulica Aquedotto,
Segulin, ulica Judustria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Tehnični bureau in podjetje zg. radb
Inženir H. Uhlir v Ljubljani

Resljeva cesta št. 26.

Strokovna izvršitev vseh vrst načrtov in proračunov, znanstvena mnenja, prevzeta zgradb.

Izdelovanje igrač
Ernest Hoffarth jun., Dunaj VIII.,
Pfeilgasse 34.

Vojaške oprave za otroke:

Infanterijska garnitura	K 4.—
Huzarska „	obstoječa iz čake, prsnega „ 5.—
Planin. lovcev „	oklepa, sablje, patronske „ 5.—
Dragonska „	taške, puške v najfinejši „ 5.—
Ulanska „	izdeljavi „ 5.—
Telesne straže „	„ 6.—
Prekupovalci specijalni cenik.	Razpošiljatev po povzetju.

VINO

kupljeno od konkurzne mase
„Agro-Merkur“

se prodaja od 56 l naprej vsaki dan od 10. do 12. ure dop. in od 2. do 5. ure pop. razen nedelj in praznikov

po nizkih cenah.

Proda se ceno tudi prazna dobro

ovinjena posoda,

od 50 l do 50 hl, skupaj približno 1100 hl.

Natančnejša pojasnila daje g. I. Balon, gostilna pri „Fajmostru“ v Ljubljani in gostilničar pri „Anžoku“ v Šiški. Istotam se nahajajo tudi kleti. Vse se prodaja proti takojšnjemu plačilu.

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastni hiši.

Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvo in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1909. zavarovalo se je 17.230 oseb za kapital nad 143 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 977 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 366 milijonov kron.

Glavna zaloga
rudninskih
voda.

Vsak dan sveže žgana kava.
A. Šarabon, Ljubljana.

:: Velepražarna kave z električnim obratom. ::

Špecerijska
trgovina

na drobno in debelo.

Del. glavnica:
K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spiljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %

A. PERSCHE

Ljubljana,

Pred škofijo 21.

priporoča

veliko zalogo

raznih nakitov, perilo za gospode in
dame, specijalitete zavrtnic in noga-
vice; steznik „Directoire“ P. D.

Združeni čevljarji v Ljubljani

Wolfova ulica 14

odlikovani na mednar. lov. razstavi na Dunaju 1910

priporočajo za zimsko sezono svojo

bogato zalogo obuval

vseh vrst moških, ženskih in otroških, domačega in tujega izdelka. — Gumi za pete, vrvice, zaponke, čistila itd. vedno v največji izbi.

Specijalisti za nepremočljive lovske in turistske čevlje.

Izdeluje se tudi po meri v lastni delavnici, ter se sprejemajo tudi popravila.

Postrežba točna, cene solidne.

Zunanja naročila proti povzetju. — Zahtevajte cenovnike.

Zaradi inventure izredno znižane cene.

Raglan	za dame preje K 40.—	sedaj K 12.—
Gledališka mantila	„ „ „ 40.—	„ „ 12.—
Paletot	„ „ „ 60.—	„ „ 16.—
Pelerina	„ „ „ 15.—	„ „ 8.—
Kratki kožuhi	„ gospode „ 60.—	„ „ 30.—
Zimska ali sportna suknja „ „ „	40.—	„ 18.—
Obleka	„ „ „ 40.—	„ 16.—

Otročje obleke pod vsako ceno!

Angleško skladišče oblek O. Bernatovič.

Ljubljana, Mestni trg 5.

Nekaj izborno ohranjenih

automobilov

vseh velikosti se ceno prodaja.

Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za popravilo avtomobilov in trgovina

Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,

Santergasse 13.